

Говор ВИСОКОГ представника/специјалног представника ЕУ, Мирослава Лајчака, на Конференцији “Платформа за акцију: Реформама и партнерством до одрживог економског разво

Ваше екселенције, даме и господо,

Као што је мој први замјеник истакао, надам се да ћемо са ове конференције изаћи са боље дефинисаном – и, надам се, договореном – листом економских приоритета.

Прије свега, допустите ми да се посебно захвалим премијеру. Говорио је о самој сржи ове проблематике – инвестиције, радна мјеста, смањење сиромаштва: управо то је сврха економске реформе.

Све док су десетине хиљада грађана без посла, многе дебате које политичарима одузимају јако пуно времена већини становништва ће изгледати потпуно ирелевантне.

Желим јасно да кажем: премијер Шпирић и премијери влада на другим нивоима имаће моју пуну подршку у настојањима да усвоје и спроведу економске реформе које ће привући инвестиције,

донијети нова радна мјеста и смањити сиромаштво.

Када је о томе ријеч, мислим да говорим у име цијеле међународне заједнице.

Реформе које би могле помоћи да скромна економска побољшања прерасту у прави економски препород налазе се међу најозбиљнијим жртвама тренутне политичке блокаде. Тај проблем грађанима Босне и Херцеговине заиста није потребан.

Већ је урађено доста припремног посла када је ријеч о законима и другим иницијативама којима би се постигло следеће:

- Успоставио адекватан систем расподеле прихода од пореза,
- Модернизовали законе из области економије,
- Уредило тржиште лијекова за цијелу земљу,
- Побољшала сигурност малих штедиша и дао подстицај банкама да дају више кредита за отварање нових фирми,
- Успоставило ефикасно Социјално и економско вијеће БиХ,
- Модернизовала инфраструктура у земљи.

Поновићу – доста посла на овоме је већ урађено. У многим случајевима релевантни закони су већ спремни за расправу и доношење.

Нема политичке опозиције овим мјерама. На сцени је политичко занемаривање, и то желимо да промијенимо.

Ако бисмо пажњу медија и шире јавности усмјерили на та питања, ако бисмо пажњу привредних субјеката и креатора политике могли усмјерити на њих, онда је реално мислити да би напори које уложимо у 2007. години могли донијети стварну корист грађанима већ 2008. године.

Европска будућност ове земље вјероватно је најважније економско питање. Због свог географског положаја, Босна и Херцеговина нема другог избора него да тргује са ЕУ и земљама које су на путу да постану њене чланице.

Како бисте сарађивали са ЕУ, мораћете поштовати иста правила као и чланице ЕУ. То значи да су економске реформе које ЕУ захтијева дио вашег сопственог економског развоја.

Из личног искуства знам колико се економска ситуација у свим земљама средње и источне Европе побољшала у том процесу.

Европски пут од свих њих је направио успјешне, просперитетне привреде, и исто ће направити и од БиХ.

Одавде требамо изаћи са јасном поруком грађанима Босне и Херцеговине, и то следећом: политичким странкама – укључујући и странке које су заједно формирале власт на различитим нивоима – можда је тешко договорити се о чисто политичким питањима, али то не значи да не могу постићи договор о практичним законима који ће подићи животни стандард у земљи.

Економске реформе не треба ставити на чекање док се не уклоне политичке препреке – штавише, оне се не смију ставити на чекање.

Многи од потребних прописа и закона већ су припремљени – политичари ће их моћи реализовати ако имају јавну подршку, а подршку ће имати ако сви ми који смо данас овдје – укључујући и три премијера – одлуче да економска питања врате у центар јавне дебате.

Хвала.